ИНТЕРВЈУ: НОБЕЛОВАЦ АЛЕКСАНДАР СОЛЖЕЊИЦИН, НАДНЕТ НАД СУДБИНОМ РУСИЈЕ КОЈА СЕ ВРАЋА ИЗ ПРОВАЛИЈЕ

Искушења пећинског либерализма

„Теорија о ‚сукобу цивилизација' програмски је лансирана да би се прикрила суштина: катастрофална разлика у благостању становника Земље. Светски конфликт најтачније је одредити као напетост између ‚трећег света' и ‚златне милијарде'. Настојање да се све то прекрије димном завесом ‚слобода' и ‚права човека' још је нечасније и апсурдније. Па безгранична ‚права човека' су управо оно што је већ постојало код нашег пећинског претка: њега ништа није ограничавало да од суседа отме плен или да га докусури тојагом"

НАЦИЈА ПРЕС

Превод: Владимир Путник

Сва-ка ње-го-ва јав-на реч од-јек-не пла-не-том. Баш та-ко. За њу се гра-бе ме-ди-ји,

би-ло да су му на-кло-ње-ни или не, про-у-ча-ва-ју је ин-сти-ту-ти и ана-ли-тич-ки ти-мо-ви, пра-ве се се-ри-ја-ли ко-мен-та-ра на јед-ну-две ње-го-ве ја-сне и јед-но-став-не ре-че-ни-це. Ипак, нај-бо-ље га, и кад ћу-ти, чу-је Ру-си-ја. „Сво-ја зе-мља. То је страст, то је ду-бо-ко осе-ћа-ње Отаџ-би-не. То је ме-та-по-ли-тич-ки фе-но-мен у ко-јем по-сто-ји и не-ка ме-та-фи-зич-ка за-го-нет-ка. Сво-ја зе-мља. Ни-ко не-ће уме-сто нас за њу ра-ди-ти, мо-ра-мо то чи-ни-ти са-ми", ка-же. „Отаџ-би-на је оно што је ство-ри-ло све нас. Она је ви-ша од свих про-ла-зних Уста-ва. И без об-зи-ра у ка-квој се пу-ко-ти-ни да-нас на-ла-зи ра-зно-ли-ки жи-вот Ру-си-је, ми још има-мо вре-ме-на да бу-де-мо до-стој-ни на-ше не-из-бри-си-ве про-шло-сти ду-ге 1100 го-ди-на. Она је до-сто-јан-ство де-се-ти-на по-ко-ле-ња пре нас и по-сле нас. Ми не сме-мо по-ста-ти оно по-ко-ле-ње ко-је све њих из-да-је."

Но-бе-ло-вац (ла-у-ре-ат 1970) Алек-сан-дар Сол-же-њи-цин жи-ви сво-ју осам-де-сет осму го-ди-ну и још, у свом ру-ском до-му у Тро-ји-це-Ли-ко-ву, пи-ше. Пи-сац, фи-ло-зоф исто-ри-је и по-ли-ти-ке, исто-ри-чар, му-дри ста-рац. На-та-ли-ја Дми-три-јев-на Сол-же-њи-ци-на му је глав-ни са-рад-ник, чак и уред-ник ње-го-вих нај-но-ви-јих књи-га. Од по-мо-ћи су и тро-ји-ца си-но-ва, на-ро-чи-то нај-мла-ђи Сте-пан, иако ско-ро пу-ну де-це-ни-ју не жи-ве са ро-ди-те-љи-ма.

Ин-тер-вју је не да-је че-сто. Не-дав-но је од-го-во-рио на пи-та-ња на-шег ко-ле-ге Ви-та-ли-ја Тре-тја-ко-ва, уред-ни-ка *Мо-сков-ских но-во-сти*, што се у не-ким ру-ским и свет-ским ме-ди-ји-ма већ раз-ма-тра као Сол-же-њи-ци-но-ве *Април-ске те-зе*. Лу-ба-зно-шћу на-ших ру-ских ко-ле-га и при-ја-те-ља, чи-та-о-ци „НА-ЦИ-ЈЕ" у при-ли-ци су да про-чи-та-ју ин-те-грал-ну вер-зи-ју тог ин-тер-вјуа, чак и оно што је у скра-ћи-ва-њу ис-па-ло из об-ја-вље-не ру-ске вер-зи-је. Ти-ме, пре све-га, из-ла-зи-мо у су-срет оним број-ним чи-та-о-ци-ма ко-ји-ма овај ин-тер-вју ни-је до-сту-пан у *on li-ne* вер-зи-ја-ма; они су нам се ја-ви-ли мо-ле-ћи да об-ја-ви-мо ин-те-грал-ну штам-па-ну вер-зи-ју и ми то, ево, чи-ни-мо. („На-ша сна-га су на-ши чи-та-о-ци".)

• Алек‌сан‌дре Иса‌је‌ви‌чу, ка‌кав је Ваш оп‌шти ути‌сак о раз‌во‌ју Ру‌си‌је по‌сле‌дњих го‌ди‌на, на‌ро‌чи‌то ако упо‌ре‌ди‌мо пе‌ри‌од влас‌ти пред‌сед‌ни‌ка Пу‌ти‌на са вре‌ме‌ни‌ма Гор‌ба‌чо‌ва и Јељ‌ци‌на?

Под Гор-ба-чо-вом био је од-ба-чен и сам по-јам др-жа-ве и свест о др-жав-но-сти. (Отуд су му ње-го-ве број-не ка-пи-ту-ла-ци-је и не-ве-ро-ват-ни уступ-ци у спољ-ној по-ли-ти-ци до-не-ли то-ли-ко буч-них по-хва-ла на За-па-ду.) Под Јељ-ци-ном је та ли-ни-ја

на-ста-вље-на без пре-ки-да, са-мо је још по-гор-ша-на без-мер-ном пљач-ком имо-ви-не Ру-си-је, уда-ром на њe-но на-ци-о-нал-но до-сто-јан-ство, као и нео-б-у-зда-ним и под-сти-ца-ним др-жав-ним ха-о-сом. Под Пу-ти-ном до-ла-зи до по-сте-пе-ног пре-о-кре-та, пред-у-зи-ма-ју се су-прот-ни на-по-ри, за спа-са-ва-ње уру-ше-не др-жав-но-сти. Исти-на, не-ки од тих по-ку-ша-ја су у по-чет-ку има-ли ка-рак-тер ви-ше ко-зме-тич-ких, за-тим су по-че-ли да се ис-по-ља-ва-ју ја-че. Спољ-на по-ли-ти-ка, ако се ура-чу-на-ју на-ше ста-ње и мо-гућ-но-сти, во-ди се ра-зум-но и све ви-ше да-ле-ко-ви-до. Али, због те-жи-не на-сле-ђе-ног од прет-ход-ни-ка, још ве-о-ма мно-го то-га у Ру-си-ји ни-је из-ву-че-но из про-ва-ли-је, спа-се-но од про-па-сти. Оп-ште ста-ње на-род-ног жи-во-та и да-ље је те-шко, не-у-ре-ђе-но, без по-у-зда-них осло-на-ца.

ИМ-ПЕ-РА-ТИВ ОЧУ-ВА-ЊА НА-РО-ДА

• По̲сле̲дњи̲х ме̲се̲ци из̲у̲зе̲тно по̲ли̲тичко̲ и дру̲га ак̲тив̲ност рас̲пламса̲ла се око та̲ко̲зва̲них при̲о̲ри̲тет̲них на̲ци̲о̲нал̲них про̲је̲ка̲та, по̲пут мо̲дер̲ни̲за̲ци̲је обра̲зо̲ва̲ња, здрав̲стве̲не за̲шти̲те, стам̲бе̲но-ко̲му̲нал̲них слу̲жби, по̲љо̲при̲вре̲де. Ка̲кав је Ваш од̲нос пре̲ма тим про̲јек̲ти̲ма – да ли су они ва̲ља̲но ода̲бра̲ни?

Ка-да на бро-ду има 99 ру-па, и по-ред нај-бо-ље же-ље ни-је мо-гу-ће за-тво-ри-ти их од-јед-ном све. У су-шти-ни, сви они има-ју пра-во и ва-жност да бу-ду „оп-ште-на-ци-о-нал-ни про-јек-ти”. Сви ода-бра-ни су бит-ни и нео-д-ло-жни. А што се ти-че по-ље-при-вре-де и уни-шта-ва-ња се-ла (о че-му је не-дав-но енер-гич-но вла-ду опо-ме-нуо и J. M. Лу-шков), ни-је пр-ва де-це-ни-ја ка-ко из-не-ве-ра-ва-мо и уни-шта-ва-мо се-ла. Пре-о-крет је ту ствар *крај-ње* нео-п-ход-но-сти и ну-жде: ми не са-мо да то-не-мо у за-ви-сност због па-сив-но-сти и гла-ди, не-го се до-во-ди у пи-та-ње чак и на-ше пра-во на за-у-зи-ма-ње аграр-них про-стран-ста-ва соп-стве-не зе-мље.

• Прет̲по̲ста̲вља̲мо да би̲сте Ви та̲квом про̲јек̲ту до̲да̲ли, као ми̲ни̲мум, оно што ознa̲ча̲ва̲те им̲пе̲ра̲ти̲вом „очу̲ва̲ња на̲ро̲да”, то јест

демографски пројекат. Свој је временски, дупустили смо себи да Вашу форму ***очувања***
појачамо увођењем
умножавање
народа. Који би оперативно-тактичке и стратегијске мере најнеодложније требало предузети да би се заустављало даље
изумирање
Русије, у буквалном смислу те речи?

Да! „Очу-ва-ње на-ро-да" – и у са-мој ње-го-вој број-но-сти, и у фи-зич-ком и мо-рал-ном здра-вљу – нај-ви-ши је од свих на-ших др-жав-них за-да-та-ка. „Умно-жа-ва-ње" на-ро-да? Да, у са-да-шњем про-па-да-њу, *очу-ва-ње* упра-во то и зна-чи: *умно-жа-ва-ње* . (По-себ-но је ва-жан од-нос пре-ма 25 ми-ли-о-на на-ших су-на-род-ни-ка од-се-че-них од Ру-си-је су-лу-дим „уч-ти-вим до-го-во-ром" – на-ше нео-д-го-вор-но за-ко-но-дав-ство их је исто-риј-ски оста-ви-ло на це-ди-лу, про-тив-ре-че-ћи са-мом се-би. Све ме-ре за по-ди-за-ње оп-ште-на-род-ног жи-вот-ног ни-воа – ни-воа жи-вље-ња, пре-хра-не, ме-ди-ци-не, обра-зо-ва-ња, мо-ра-ла – пред-ста-вља-ју су-штин-ско де-ло-ва-ње на за-шти-ти и очу-ва-њу на-ро-да. Ка том ци-љу мо-ра да бу-де усме-ре-на сва жи-вот-на ат-мос-фе-ра и енер-ги-ја у зе-мљи.

• Практично, сви су сагласни са тим да је у Русији неопходно изградити систем савременe демократске политичке власти. Међутим, зашто, по Вашем мишљењу, европодостојне политичке партије лоше успевају на руском тлу, то јест зашто се као њихов главни оснивач појављује Кремљ (државна власт)?

Пар-ти-је ло-ше успе-ва-ју у Ру-си-ји за-то што оне ни-су при-род-на фор-ма за нас. Да-на-шње на-ше пар-ти-је са-мо су пре-пре-ка раз-во-ју де-мо-кра-ти-је. (Ви-ше пу-та сам пи-сао и го-во-рио да осу-ђу-јем са-му иде-ју „по-ли-тич-ких пар-ти-ја" као фор-му „ко-лек-тив-ног его-и-зма" на ра-чун дру-гих, „оста-лих". Под-се-ћам на кла-сич-ну из-ја-ву Троц-ког: „Ни-ка-ква пар-ти-ја не вре-ди ни-шта ако не-ма за циљ осва-ја-ње вла-сти.") Здра-во де-мо-крат-ско устрој-ство мо-же из-ра-сти са-мо стр-пљи-вом град-њом, од-о-здо, по-чев од ло-кал-них удру-жи-ва-ња ме-сног зна-ча-ја, по-сте-пе-но по-ве-зу-ју-ћи нај-пре бли-ске љу-де, а за-тим да-ље, та-ко-ђе по-ступ-ним из-бо-ри-ма. Са-мо та-ко ра-зум-ни и оп-шти ин-те-ре-си мо-гу по-ста-ти во-де-ћи – про-из-вод-ни, про-фе-си-о-нал-ни, за за-шти-ту око-ли-не, кул-тур-ни, обра-зов-ни и дру-ги, слич-ни. То је ве-о-ма те-жак пут, јер ће на ње-му би-ти мно-го би-ро-крат-ских и дру-гих пре-пре-ка на мно-гим ни-во-и-ма. Али, ни у су-ма-ну-тој ме-ђу-пар-тиј-ској бор-би мир-на бу-дућ-ност ни-ка-ко се не оцр-та-ва. Ствар-ну де-мо-кра-ти-ју, за-че-ту де-ло-ва-њем ме-сних

са-мо-у-пра-ва и по-сте-пе-но по-ди-за-ну до Вр-хов-ног Зем-ског Са-бо-ра, сма-трам нај-здра-ви-јим и нај-при-ме-ре-ни-јим си-сте-мом за Ру-си-ју, нај-вер-ни-јим ду-ху ру-ског на-ро-да и тра-ди-ци-је.

ЗА-ШТИ-ТА ЉУД-СКИХ ОБА-ВЕ-ЗА

• Чи ни се, Ру си ја је из град њу де мо крат ског по ли тич ког си сте ма за по че ла у ве о ма не по вољ ном мо мен ту, упра во ка да се за пад на де мо кра ти ја, узе та као обра зац, на шла у ду бо кој ин сти ту ци о нал ној и кри зи са др жа ја. И шта нам је сад чи ни ти?

Да, де-ло-ва-ли смо као у нај-бе-зум-ни-јем мај-му-ни-са-њу, као у пот-пу-ној обез-на-ње-но-сти.

Да, са-да-шња за-пад-на де-мо-кра-ти-ја је у озбиљ-ној кри-зи и још се не мо-же пред-ви-де-ти ка-да ће се она из то-га иза-ћи.

За нас је, пак, пра-ви пут – не ко-пи-ра-ти обра-сце, не-го, не од-у-ста-ју-ћи од ствар-них де-мо-крат-ских прин-ци-па, а не пар-тиј-ских, по-све-ти-ти се фи-зич-ком и мо-рал-ном бла-го-ста-њу на-ро-да.

• Ми тро по лит Ки рил пред ло жио је да се ин сти тут по ли тич ких и гра ђан ских пра ва и сло бо да до пу ни ин сти ту том мо рал не од го вор но сти, те да са мо на њи хо вој по ве за но сти ру ски гра ђа ни и ру ска др жа ва гра де сво ју сва ко днев ну и по ли тич ку ак тив ност. Ва ше ми шље ње о том пред ло гу?

Ми-тро-по-лит Ки-рил је на Де-се-том на-род-ном са-бо-ру оправ-да-но ука-зао на то да „ре-а-ли-за-ци-ја сло-бо-да не сме угро-жа-ва-ти по-сто-ја-ње Отаџ-би-не, ни-ти вре-ђа-ти ре-ли-ги-о-зна и на-ци-о-нал-на осе-ћа-ња". Све-ти-ње ни-ка-ко не мо-гу би-ти вред-ност ис-под „пра-ва чо-ве-ка".

Без-гра-нич-на „пра-ва чо-ве-ка" су упра-во оно што је већ по-сто-ја-ло код на-шег пе-ћин-ског пре-тка: он ни-је имао ни-ка-кве пре-пре-ке да от-ме улов од су-се-да или да га до-ку-су-ри то-ја-гом. Оту-да је сва-ком дру-штву и ус-тре-ба-ла власт и вла-да-ју-ћа кла-са. То-ком ве-ко-ва упра-во су за њих чу-ва-на „пра-ва", а основ-ној ма-си су огра-ни-ча-ва-на. Од епо-хе про-све-ти-тељ-ства ми смо на-ро-чи-то мно-го слу-ша-ли о „пра-ви-ма чо-ве-ка"; у ни-зу зе-ма-ља она су ши-ро-ко оства-ре-на, не сву-да у окви-ри-ма мо-рал-но-сти. Ме-ђу-тим, не-што нас не по-зи-ва-ју да за-шти-ти-мо „оба-ве-зе чо-ве-ка". Шта-ви-ше, апе-ле за са-мо-о-гра-ни-ча-ва-ње сма-тра-ју ру-жним и сме-шним. Али, је-ди-но са-мо-о-гра-ни-ча-ва-ње, са-мо-о-бу-зда-ва-ње, отва-ра мо-ра-лан и на-до-но-сан из-лаз из ма ка-квих кон-фли-ка-та.

• Очеᴗвидᴗна је моᴗралᴗна криᴗза руᴗског друᴗштва, биᴗло да се исᴗпоᴗљаᴗва као одᴗсуᴗство ма каᴗквих моᴗралᴗних норᴗми, биᴗло као истоᴗвреᴗмеᴗно поᴗстоᴗјаᴗње раᴗзних моᴗраᴗла. Где је изᴗлаз из те коᴗлиᴗзиᴗје и шта би, у тоᴗме, треᴗбаᴗло да чиᴗни држᴗаᴗва – да заᴗснуᴗје и шиᴗри јеᴗдинᴗствен моᴗрал? И каᴗкав?

Др-жав-на власт за сво-је де-ло-ва-ње сно-си још ве-ћу од-го-вор-ност не-го обич-ни гра-ђа-ни и оба-ве-зна је да се при-др-жа-ва мо-рал-них окви-ра. То мо-же да слу-жи као узор, обра-зац, али не у фор-ми на-сил-ног уста-но-вља-ва-ња. Из-лаз ви-дим са-мо у све-сном са-мо-о-гра-ни-ча-ва-њу љу-ди, на-ро-чи-то оних ко-ји су на се-бе пре-у-зе-ли да усме-ра-ва-ју дру-штве-но мне-ње.

СЛО-ЖИ-ТИ, УМНО-ЖИ-ТИ, ОБО-ЖИ-ТИ

• Све више активиста у руској политици се изјашњавају као конзервативци (или либерални конзервативци), истина, лоше представљајући шта је то, или, још тачније, не умејући да то формулишу. Ви, познато је, ниста либерал, свака ко ни социјалиста. Према томе, конзервативац сте. По Вашем мишљењу, шта представља модерни (заиста модерни) руски конзервативизам?

Кон-зер-ва-ти-ви-зам сма-трам стре-мље-њем да се са-чу-ва-ју и пре-не-су нај-бо-ље и нај-ра-зум-ни-је тра-ди-ци-је, ко-је су се-бе по-твр-ди-ле и оправ-да-ле кроз мно-го-ве-ков-но на-род-но ис-ку-ство и де-ло-ва-ње. Кон-зер-ва-ти-ви-зам ко-ји са-да омо-гу-ћа-ва раст Ру-си-ји за-чео се и по-чео бр-же да ја-ча као при-род-ни од-го-вор на не-ви-ђе-но ра-су-ло и рас-пу-ште-ност. Он охра-бру-је и бу-ди на-ду, али из-гле-да још увек као „проб-ни", ни-је до-вољ-но раз-ра-ђен за при-ме-ну на кон-крет-ну са-вре-ме-ност.

• Поводом неких ексцеса, поново су покренуте расправе о руском национализму, ксенофобији код Руса и о перспективама (или чак о реалности) руског фашизма. Какво је Ваше виђење тог проблема, теоријски и практично?

Ксе-но-фо-би-ја исто-риј-ски ни-ка-да ни-је би-ла свој-стве-на Ру-си-ма, у про-тив-ном не би се ве-ко-ви-ма одр-жа-ла им-пе-ри-ја са 120 на-ци-ја. А реч-ју *фа-ши-зам* код нас се ба-ца-ју нео-д-го-вор-ни као па-жљи-во би-ра-ном реч-ју ко-ја би тре-ба-ло да спре-чи бу-ђе-ње ру-ске са-мо-све-сти. Не-мач-ки на-ци-о-нал-со-ци-ја-ли-зам за-сни-вао се на са-мо-ве-ли-ча-њу не-мач-ке на-ци-је (увре-же-ном мно-го пре Хи-тле-ра), али та-ко не-што пре-ба-ци-ва-ти са-да-шњем уни-же-ном и из-у-ми-ру-ћем ру-ском на-ро-ду је пот-пу-но ци-нич-но.

Угу-ши-ти Ве-ли-ко-ру-се у ко-рист дру-гих рус(ијс)ких на-ци-ја – би-ла је то јед-на од сре-ди-шњих, ис-трај-них Ле-њи-но-вих иде-ја и он ју је спро-вео тврдо, у фор-ми „ле-њин-ске на-ци-о-нал-не по-ли-ти-ке". То је по-сто-ја-но про-ду-же-но и под Ста-љи-ном, без об-зи-ра на ње-го-ве ли-це-мер-не ка-сни-је из-ја-ве. (А у на-шем да-на-шњем Уста-ву ре-чи *Ру-си* уоп-ште не-ма!) То-ком де-це-ни-ја све то на-ку-пи-ло је мно-го че-ме-ра у ру-ској све-сти.

А гу-бље-њем свих со-ци-јал-них га-ран-ци-ја, и исто-вре-ме-но на-сту-па-њем ере „сло-бо-де го-во-ра”, на на-ка-зан, из-о-па-чен и опа-сан на-чин по-ја-ви-ли су се са-да-шњи агре-сив-ни ис-па-ди, на-па-ди и уби-ства из-вр-ше-ни од стра-не слу-ђе-не и не-про-све-ће-не мла-де-жи. Да, ну-жне су од-луч-не ме-ре вла-сти за пре-се-ца-ње тих ди-вљач-ких на-па-да и уби-ста-ва, ко-ји угро-жа-ва-ју са-му бит на-шег дру-штва. И нео-п-ход-но је – за-рад на-шег оп-штег оздра-вље-ња – ја-сно ис-тра-жи-ти и ве-о-ма озбиљ-но се по-за-ба-ви-ти узро-ци-ма и ис-хо-ди-шти-ма тих агре-сив-них рас-по-ло-же-ња.

АГРЕ-СИ-ЈА НА СЛАМ-КУ СПА-СА

• Прис ус ствуј ем о ли ми нек ом рел ал ном „сук ко бу цив ив ли за цијa (хри шћан ске и ислам ске)? Да ли је хри шћан ство дои ста умр ло на Зап ад у, как ко сма тра ју мно ги, и да ли је он да ово чем у прис ус ствуј ем о сук коб изм еђ у рел иги озн их и сек ул арн их дру штав а? Нај зад, шта би у так квој сит уац ији тре бал о да чин и Рус ија?

Свет-ски кон-фликт нај-тач-ни-је је од-ре-ди-ти ова-ко: „тре-ћи свет” про-тив „злат-не ми-ли-јар-де”. То је све-чо-ве-чан-ски и оп-ште-и-сто-риј-ски от-пор и зах-тев си-ро-ма-штва пре-ма бо-гат-ству. (Са-у-дијска Ара-би-ја не пред-ста-вља прин-ци-пи-јел-ни из-у-зе-так, она са-мо ко-ри-сти пре-те-ра-ну се-ку-лар-ност За-па-да као по-год-ност за оства-ри-ва-ње сво-јих ци-ље-ва. Та за-пад-на глу-па и ба-ха-та се-ку-лар-ност иза-зи-ва нај-ве-ће не-го-до-ва-ње у му-сли-ман-ским зе-мља-ма. Ру-си-ја се на на-ше очи осло-ба-ђа од то-га, али те-шко да се то мо-же од-но-си-ти на „злат-ну ми-ли-јар-ду”.)

Те-о-ри-ја о „су-ко-бу ци-ви-ли-за-ци-ја” при-кри-ва су-шти-ну: ка-та-стро-фал-ну раз-ли-ку у бла-го-ста-њу ста-нов-ни-ка Зе-мље.

Чак и при не-сум-њи-вом сла-бље-њу хри-шћан-ског ути-ца-ја у све-ту и уз бор-бе-не на-по-ре ислa-ми-зма, на да-нас до-стиг-ну-том ни-воу оп-ште све-сти не ви-дим мо-гућ-ност из-би-ја-ња ре-ли-ги-о-зних ра-то-ва пла-не-тар-них или кон-ти-нен-тал-них раз-ме-ра.

Ру-си-ја, у сва-ком слу-ча-ју, не тре-ба да до-пу-сти да бу-де уву-че-на у ма ка-кве гло-бал-не су-ко-бе.

• Предвиђате ли ислами заци ју свакодневног и политичког живота у Русији и да ли Вас таква евентуална перспективa охрабру је или застрашу је?

Ру-ско му-сли-ман-ство у Че-че-ни-ји и Да-ге-ста-ну са-да је гур-ну-то у ра-ди-ка-ли-зам, ис-ко-ри-шће-но у же-сто-ким фор-ма-ма; у дру-гим му-сли-ман-ским обла-сти-ма оно је ак-тив-но, али ста-бил-но. По-ли-ти-ка са-да-шње ру-ске вла-сти – мир-ног и ме-ђу-соб-но ува-жа-ва-ју-ћег су-жи-во-та са исла-мом – не-сум-њи-во је ис-прав-на. Ме-ђу-тим, при са-да-шњем фи-зич-ком оси-па-њу ру-ског на-ро-да, сва-ка-ко, по-сто-ји пер-спек-ти-ва за-ме-не ру-ске кул-ту-ре на про-стран-ству-ма Ру-си-је дру-гим кул-ту-ра-ма и ре-ли-ги-ја-ма (укљу-чу-ју-ћи и ки-не-ску). То је за нас стра-шан про-цес, али он се од-ви-ја и са тим се мо-ра-мо де-ло-твор-но су-о-чи-ти.

• Лично сматрам: ако три главна субјекта евроатлантске (хришћанске) цивилизације – Северноатлантски Савез, Западноевропски Савез и Источноевропски (Руски) Савез, или Сједињене Америчке Државе, Сједињене Државе Европе и Сједињене Државе Русије – не закључе међусобни стратегијски савез, с наддржавним органима, наша цивилизација ће пре или касније ишчезнути. У чему Ви видите спасење евроатлантистичке цивилизације, ако она уопште има потребу за тим?

Авај. Свет-ски по-ли-тич-ки про-цес ни-ка-ко се не од-ви-ја у прав-цу ко-ји би-сте Ви же-ле-ли. САД раз-ме-шта-ју сво-је оку-па-ци-о-не тру-пе у јед-ној зе-мљи за дру-гом. Та-кво фак-тич-ко ста-ње у Бо-сни тра-је де-сет го-ди-на, на Ко-со-ву се-дам го-ди-на, у Ав-га-ни-ста-ну пет, у Ира-ку за-сад три, али ће та-мо за-гла-ви-ти за-ду-го. Де-ло-ва-ње НА-ТО и по-себ-но САД су-штин-ски се за-пра-во не раз-ли-ку-ју. Иако је очи-глед-но да да-на-шња Ру-си-ја не пред-ста-вља ни-ка-кву опа-сност за њих, НА-ТО ме-то-дич-но и

ис-тра-ј-но раз-ви-ја свој вој-ни апа-рат, ши-ри се на ис-ток Евро-пе и сте-же кон-ти-нен-тал-ни обруч око Ру-си-је с ју-га. Тре-ба до-да-ти и отво-ре-ну ма-те-ри-јал-ну и иде-о-ло-шку по-др-шку „обо-је-ним" ре-во-лу-ци-ја-ма, па-ра-док-сал-но уво-ђе-ње се-вер-но-а-тлан-ти-стич-ких ин-те-ре-са у Цен-трал-ној Ази-ји. Све то не оста-вља ме-ста за сум-њу: при-пре-ма се пот-пу-но оп-ко-ља-ва-ње Ру-си-је, а за-тим оти-ма-ње ње-ног су-ве-ре-ни-те-та. Не, ва-ра-те се, при-дру-жи-ва-ње Ру-си-је та-квој евро-а-тлан-ти-стич-кој али-јан-си ко-ја про-па-ги-ра на-сил-но уво-ђе-ње иде-о-ло-ги-је и фор-ми да-на-шње за-пад-не де-мо-кра-ти-је у ра-зним де-ло-ви-ма пла-не-те не би до-ве-ло до ши-ре-ња не-го до про-па-сти хри-шћан-ске ци-ви-ли-за-ци-је.

РА-НЕ У КРА-ЈИ-НИ

• Чи ни ми се, свет све ви ше на ги ње ка но вом то та ли та ри зму или но вој ауто кра ти ји (што је мо жда ре ак ци ја на то тал ни ли бе ра ли зам). Сла же те ли се са тим и ка кав је Ваш од нос пре ма том про бле му?

„То-тал-ни ли-бе-ра-ли-зам", ка-ко сте се од-лич-но из-ра-зи-ли, у свет-ским раз-ме-ра-ма је не-сум-њи-во по-ха-бан, ис-тро-шен, ис-те-као му је рок. Би-ће за-ме-њен не-ким дру-гим фор-ма-ма дру-штве-не и др-жав-не све-сти. Али не бих да ри-зи-ку-јем пред-ска-зу-ју-ћи њи-хо-ву су-шти-ну и об-ли-ке.

• Ка кав је Ваш од нос пре ма оно ме што се де ша ва у Укра ји ни? С тим у ве зи, Ваш став о про бле му раз де ље но сти ру ске на ци је (у др жав ном сми слу, нај ра су ти је на ци је у са вре ме ној Евро пи)? Тре ба ли Ру си ја, ако не по ли тич ки он да бар ин те лек ту ал но, да по ста ви пи та ње по нов ног ује ди ње ња Ру са и ру ских зе ма ља у слу ча ју да са да шња укра јин ска ели та уве де Укра ји ну у ЕУ и на ро чи то у НА ТО, че му очи гled но те жи?

Зби-ва-ња у Укра-ји-ни, још од ли-це-мер-не и под-му-кле фор-му-ла-ци-је пи-та-ња за ре-фе-рен-дум 1991. (већ сам о то-ме пи-сао и го-во-рио), чи-не ме огор-че-ним и при-чи-ња-ва-ју стал-ни бол. Фа-на-тич-но гу-ше-ње и ис-ти-ски-ва-ње ру-ског је-зи-ка (ко-ји је, пре-ма ра-ни-јим ис-тра-жи-ва-њи-ма, сво-јим сма-тра-ло пре-ко 60 од-сто ста-нов-ни-штва Укра-ји-не), на-про-сто је ди-вљач-ка ме-ра, усме-ре-на и про-тив кул-тур-не пер-спек-ти-ве са-ме Укра-ји-не. Огром-ни про-сто-ри, ко-ји ни-ка-да ни-су има-ли ни-ка-кву ве-зу са исто-риј-ском Укра-ји-ном, по-пут Но-во-ро-си-ја, Кри-ма и це-лог Ју-го-и-сточ-ног ре-ги-о-на, на-сил-но су угу-ра-ни у са-став са-да-шње укра-јин-ске др-жа-ве и у ње-ну по-ли-ти-ку ла-ко-ми-сле-ног хр-ље-ња да се уђе у НА-ТО. За све вре-ме Јељ-ци-на ни је-дан ње-гов су-срет са укра-јин-ским пред-сед-ни-ци-ма ни-је про-шао без не-ке ње-го-ве ка-пи-ту-ла-ци-је и усту-па-ка. Из-ме-шта-ње Цр-но-мор-ске фло-те из Се-ва-сто-по-ља (ко-ји ни-ка-да, чак ни под Хру-шчо-вом, ни-је усту-пљен Укра-јин-ској ССР) пред-ста-вља по-дло и не-ча-сно на-гр-ђи-ва-ње це-ле ру-ске исто-ри-је XIX и XX ве-ка.

Под свим тим усло-ви-ма, у свим тим окол-но-сти-ма, Ру-си-ја ни у ка-квој фор-ми не сме рав-но-ду-шно да пре-да мно-го-ми-ли-он-ско ру-ско ста-нов-ни-штво у Укра-ји-ни, од-ри-чу-ћи се свог је-дин-ства са њим.

• За ми ру ли ру ски је зик и ру ска ли те ра ту ра, у сми слу да ни ка да не ће до сти ћи, ка мо ли пре ва зи ћи соп стве не обра сце XIX и XX ве ка (да о вр хо ви ма и не го во ри мо)?

Без об-зи-ра на са-да-шње не-ви-ђе-но ква-ре-ње ру-ског је-зи-ка ла-ко-ми-сле-ним жар-го-ном и упли-ви-ма ан-гло-а-ме-рич-ке лек-си-ке (не ми-слим при том на при-род-но ко-ри-шће-ње тех-нич-ке тер-ми-но-ло-ги-је, не-го на по-мод-но, до ко-мич-но-сти до-ве-де-но пре-у-зи-ма-ње ту-ђин-шти-не), тврдо ве-ру-јем да ру-ски је-зик не-ће по-ср-ну-ти и не-ће до-пу-сти-ти се-би да бу-де не-по-врат-но ис-ква-рен и за-пр-љан – до-кле год по-сто-ји на Зе-мљи ма-кар и окра-јак ру-ског на-ро-да.

То се од-но-си и на ру-ску ли-те-ра-ту-ру. И по-ред обил-ног за-тр-па-ва-ња ћу-бре-том, она је са-чу-ва-ла ја-сну и са-ве-сну осно-ву и још ће нам по-да-ри-ва-ти обра-сце ко-ји ће ја-ча-ти наш дух и свест. <

(Јун 2006)